

Szekeres Mária

Rembrandt

Kiált egy tétova hiány belőlem.
Minden rendben van...
Karácsonyfák dőlnek délidőben...
Rembrandt nézett rám tegnap:
szelfi időtlen...
Soká ültem előtte: ars longa,
vita brevis...
belső tekintetem időtlen,
- ez már más világ.
Valami hiány...mégis...
Sötétedik, ha nem mélyponton,
a világ...
Karácsonyfák dőlnek jobbra-balra:
régí portrék tekintete figyel.
(Ars longa...)
Ne féljeteK – mondja egy hang, Ki
mindent újjáteremt majd.
(Ars longa...)
Hatalmad örök...majd mindent újjá teremtész!
Az égi lovasok készülődnek.
Te vagy az Úr, és senki más!
Nem nyel el a hiány engem sem.
Szavad kőbe vésve megáll!
Vita brevis...
...de ti ne féljeteK!
A lélek halhatatlan.
Rembrandt is néz ránk
odaát...

érintés nélkül

érintés nélkül, csak vagyok:
magam makacs létezése foglya.
elárultam azt, aki sosem voltam?
Arcod fényét, észrevétlen titokban?
a csönd a hóval puhán hull, némán
izzanak a glóriák, s egy távoli Ige
hozza üzeneted egy jeges úron át.

szétszabdalt idő

nagybőjt van és hó hull.
az Ég sűrű titokban lélegzik belém.
minden Idő ide tornyosul,
arcom makacs földi vádákban ázik.
az Idő által szabdalt csöndben
véreznek a glóriák. gyermeki emlékek
menedéke irgalmadért kiált.

Sz. Tóth Gyula

Kárpátaljától Elzászig*A Partium folyóiratról*

„Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!”

Útravaló. Jól becsomagolva, díszes kötésben. Ez a *Partium*, a vidéki lap, nagy ölelésben. Az 2017. téli számot forgatom, de már régről ismerem. Korábban olvastam, aztán írásomat is befogadta. Találkoztunk. A téli számról írok, de a lapságot, a „Partium-ságot” értem rajta. A borító mindig csábító, most is felhívó: leláncolt kerékpárok a hóban. Filmdráma is lehetne. Hogyan tovább? Egyelőre csak gyalog, mert behajtani tilos, jelzi a tábla a hátsó borítón. Hát hol vagyunk, kérem? Be vagyunk zárva? Nekünk jegyünk van az operába, Grand Ballet de l’Opéra National, ott a hirdetőoszlopon a plakát: Romeo et Juliette, ezt adják. Strasbourg messze van. És erre, mifelénk a tél keményebb. Különben is: minden út Strasbourgba vezet? Az unió igazságosztó centrumába, ahol központi bíróság szabja a törvényeket? Merthogy rendelkezik. Ahová oly szívesen fordulnak a panaszosok, ott terem a jog és az igazság. Hajaj, de most tél van, a bicikli leláncolva. A hó egyszer elolvad, s felenged az idő. Látnivaló van errefelé is. Bőven. Mit kínál a Partium?

Tartalmi felépítéséből következően van: Szépírás – Tanulmányok – Szilánkok – Szemle – Unitárius szemmel – Népfőiskolai rovat – Kopogtató – Hírek. Ebben serkentőn derítő olvasmányok, sajátos gondolkodásmódok – kifejező hitelesség. Sok tehetséges alkotó, több műfaj, fontos témák, az elméleti alapú elemzések mellett dráma, hangulatos versek, szabadok és kötöttebbek, kétsorosok és egysorosok, változatos próza, érdekes hírek eseményekről, programokról, fotókkal. Irodalom – nemcsak írják. Teszik: szervezik – kiderül, mi van a sorok mögött, pontosabban, kik vannak a sorok mögött. („Nem halott bácsi a költő”, mint hitték a kisiskolások egykoron.) Mert a költők „utólag hálnak”, ez egy sajátos, személyes „idő-fogalom” nyomán végigvitt „sors-időintervallumok” felvillantásából derül ki (45.). Erőssége a lapnak a sokszínűség, a többféle tónus, feszes ritmusú írásokkal. És az üdítő humor. Kis ismeretterjeszkedés „Félremagyarázó szótárral” a kézben, s megtudhatjuk például, mi az: *Aljas* – Mindenkori helyettes; *Államforma* – Országhatár övezte alakzat (29–30.). Eddig A-Á, (remélhetően, aki á-t mond, mond többet is majd). És mi is tudunk monologizálni, ha nem is orról, de borrhól. Rostand után szabadon, fergeteges „Bormonológ” (103). Megidéződik a szívemnek kedves francia vidék: Bergerac (ahol volt szerencsém megfordulni, s lány barátát megkóstolni). De nem kell féltetni a hazait, se a bort, se a költőt, aki Tisza menti, szolnoki. (Feleségem ott született. Lám, a líra összehozza a szépet, a tájat, az embereket.)